

ramme os, og H. M. begyndte sikkert og maaltbevidst det Arbejde, som *Enkedronning Louise* utrættelig arbejder paa at gøre saa fuldkomment som muligt, og som virkelig er blevet en meget betydelig Faktor, som Staten regner med og med Tak vil bruge, om det maatte blive nødvendigt.

Trofast og utrættelig, altid personlig ledende enhver Enkelthed og instruerende de hjælpende Damer Landet over, stadig sættende sig større og større Maal har H. M. Enkedronningen taget den største, tungeste og kostbareste af „D. R. K.“s Opgaver paa sig, at skaffe Ambulancer og Lazaretmateriel i rigt Maal til Hjælp for den danske Hær.

Paa Kalvebodds Bastion opbevares nu et Depot, skænket af Protekticen for Dameafdelingerne, som indeholder følgende Materiel:

— 2 Ambulancevogne, med 2 Ambulance-Depot Vogne, 2 Ambulance-Transportvogne og 2 Trainvogne, 16 Wagnerske Baarer med 8 Hjulstel, 1 Forbindingsstel og 6 Ambulance-Karosserier til Taxamotor-Biler.

Endvidere findes 1 *Feltlazaret* med alt Tilbehør af Senge, Sengklæder, Beklædningsgenstande og Forbindsager til 160 Mand. Desuden findes 14 Døckerske Sygebarakker og 200 Feltsenge med Sæk, Sengetøj, Beklædningsgenstande, Sygerekvi-

sitter, Spisestel, Køkkentøj, Inventar m. v. og Forbindsager til 2 *Feltlazareter* à 200 Mand.

Og næste Maal, som der nu arbejdes paa, er endnu et *Feltlazaret* til 200 Mand. Mange flittige Hænder arbejder derpaa oppe hos Enkedronningen. — Som man vil se, er det et virkeligt imponerende Arbejde, der er udført, og det repræsenterer mange omhyggelige Overvejelser og store Ofre af Tid, Arbejde, og Penge. Men der kunde endnu nævnes mange andre Maader, hvorpaa H. M. viser sin Interesse for „D. R. K.“; dog, det vilde føre for vidt. Vi skal blot lige nævne, at H. M. har skænket 1143 Emblemer til Kvinder og 183 til Mænd, som har taget Eksamen med Ug. i Samaritergerning. En større Del af disse Mænd er udsatte til og indøvede i at betjene Ambulancerne, der kaldes „Enkedronning Louises Ambulancer“ og gennem Krigsministeriet faar Læger, Kuske, Heste o. s. v.

Det her anførte viser tilstrækkeligt, at vort „Røde Kors“ har meget at takke H. M. Enkedronningen for, samt at Skylden maa søges andetsteds, om vi ikke, som de gode Jomfruer i Lignelsen, har Lamperne i Orden, naar de pludselig skal bruges.

Cecilie Lütken.

Fredrika-Bremer-Förbundet, 30 Aar.

Den 3. December dette Aar fejrede Frederika-Bremer-Förbundet, Sveriges ældste og betydningsfuldeste Kvindesammenslutning, Tredivaarsdagen for sin Stiftelse. Det er en rig og vidt omspændende Virksomhed, Frederika-Bremer-Förbundet kan se tilbage paa, og endnu staar det alligevel i sin fulde Livskraft.

Ligesom Kvindebevægelsen i Danmark skyder sin første Blomst i Mathilde Fibigers „Clara Rafael, 12 Breve“, saaledes kan den i Sverige føres tilbage til Frederika Bremers Roman „Hertha“, som var et bevidst Indlæg for Kvindens Ret til selvstændig Udvikling. Frederika Bremer var dog kun ligesom Mathilde Fibiger en enlig Foraarsbebuder, en Røst, som beredte Vej, men hendes Tanker fandt i So-

phie Leijonhufvud Adlersparre en frodig Jordbund, og af denne skød i Aaret 1857 det første Kvindeblad i Norden: „Tidskrift för Hemmet“, som senere udbredtes ogsaa til Nordens andre Lande og havde som Formaal: „Folkens og samhällellas förädling genom kvinnan och hemmet“.

Det var indenfor dette Blads Redaktion, at Tanken fremstod om at danne en Sammenslutning mellem Kvinder og Mænd med det Formaal at højne den svenske Kvindes Stilling i Samfundet. En Indbydelse, undertegnet af Fruerne Sophie Adlersparre, Ellen Ankarsvärd, Fredrika Limnell, Doktor Ellen Fries, Rigsantikvar Hans Hildebrand og Doktor Gustav Sjöberg blev udsendt til et stort Antal Mennesker, som man haabede

vilde slutte sig til. Et Udkast til et Arbejdsprogram ledsagede Indbydelsen, som blev modtaget med overvejende Velvilje. Der afholdtes derefter 2 Møder, hvorpaa Love og Program vedtoges; den sidste Mødedag, hvor Styrelsen indsattes, regnes for Forbundets Fødselsdag.

Den første Formand blev i Modætning til, hvad der altid har været lovhjemlet Skik i Dansk Kvindesamfund, en Mand, nemlig Rigsantikvar Hans Hildebrand. Den nuværende Formand er Fru Agda Montelius. Naar Forbundet døbt med Fredrika Bremers Navn, var det for hermed at tilkendegive, at det ønskede at være „en levende Mindestøtte over Fredrika Bremer, den ædle Banebryder for den svenske Kvindes Fremskridt“.